

Mesebál

Librettó: Csík Csaba
Versek: Huszti Zoltán

Szereplők: Fiú, Lány,
Apa, Anya (hangfelvételtől)

1.NYITÁNY

A színpadon rendetlen gyerekszoba. A zene alatt a Lány és a Fiú párnacsatázik, majd nagyot nevetnek. Ekkor szólal meg a szülők hangja.

Bejátszás: Apa: Most már fejezzétek be a játékot, és feküdjetek le szépen.
 Anya: Sietünk haza apával. Csak egy órát lesztek egyedül. Ne féljetek!
 Apa: És legyetek jók.
 Anya: Szép álmokat!

A gyerekek a bejátszás alatt engedelmesen bebújnak az ágyukba.

Lány: Igen, apa.
Fiú: De siessetek!

A fény lassan elsötétül. Ajtócsapódás hangja. Kis csend. (nyitány vége)

Fiú: Psssz...
Lány: Mi van?
Fiú: Alszol?
Lány: Szerinted?
Fiú: De alszol?
Lány: Ha butaságokat kérdezel, akkor nem tudok.
Fiú: Tök jó.
Lány: Mi tök jó?
Fiú: Mert én se alszom.
Lány: De aludj, jó?
Fiú: De nem tudok.
Lány: Meg se próbáltad.
Fiú: Megpróbáltam. Az előbb behunytam a szemem, de nem aludtam el.
Lány: Próbáld újra.
Fiú: Jó.

Kis szünet.

Fiú: Psssz...
Lány: Mi van?
Fiú: Nem megy.
Lány: Aludjál már!
Fiú: Inkább játsszunk valamit.
Lány: Jó, rendezzünk elalvóversenyt.
Fiú: Tök jó, azt hogy kell?
Lány: Úgy, hogy aki előbb elalszik, az felébreszti a másikat. Raaj...ta!

Kis szünet.

Fiú: Psssz...
Lány: Mi van?

Fiú: Te nyertél?

Lány: Jaj már!

A fény lassan derengeni kezd a színpadon, és a következő dalra eléri a teljes erősséget. Látjuk, hogy a Lány felül az ágyban.

Lány: Te tényleg nem hagysz aludni?

Fiú: Én hagylak, csak beszélgetni akarok.

Lány: De ha alszom, hogy beszélgessek?

Fiú: Akkor ne aludj.

Lány: Na, látod, hogy nem hagysz?

Fiú: Látom.

Lány: **(dühösen fúj, felül)** És miért akarsz beszélgetni?

Fiú: **(ő is felül)** Hova ment apa és anya?

Lány: **(kicsit unja)** Házassági évfordulójuk van. Lementek a térre valami bálba.

Fiú: Házasodni?

Lány: Nem, táncolni! Jaj, de buta vagy!

Fiú: Megmozdult a maci!

Lány: Milyen maci?

Fiú: A nagy maci.

A Lány észreveszi, hogy az öccse fél. Megpróbál rátenni egy lapáttal.

Lány: Persze, mert éjszaka van. Csak most te is láttad, mert nem alszol.

Fiú: Mindig mozog éjjel?

Lány: Nem tudtad? Az összes játék mozog éjjel.

Fiú: És mit csinálnak?

A Fiú annyira fél, hogy a Lány megsajnálja.

Lány: Játszanak.

Fiú: De mit játszanak?

Lány: Bálosat. Táncolnak egymással.

Fiú: Meséld el!

Ez kettejük között az éneklés kódja, és a Lány szeret énekelni. Nagyon.

Lány: Akarod?

Fiú: Igen.

Lány: Na, jó. Hozd ide a mama báli ruháját!

Fiú: A pirosat?

Lány: Nem, hát abban ment el! A lilát. Tudod!

Fiú: Ja, tudom! **(el)**

Lány: **(utána kiált)** És egy cipőt is!

2.MESEBÁL

Ütött az óra a szobám falán,
A Hold is csak alszik egy nagy körtefán.
Éjfélre jár, az idő megáll,
S a polcon a sok játék mind erre vár.

Életre kelnek az alvóbabák,
Előkerülnek a báli ruhák.
Egy hintó megáll, a király kiszáll,
Indulhat végre az éjféli bál.

Áll a bál és táncra vár a sok hajasbaba.
Ha arra jár egy kis lovag, ma nem lehet baja.
A valcer hangja szárnyra kel, kering a sok tüllruha,
És itt csak akkor lesz majd újra csend, ha szól a kakas szava.ű

Hamupipőkén egy mesés ruha,
Arannyal-ezüsttel átszőtt csuda.
A herceg belép, már fogja kezét,
Boldogan ünnepel a báli nép.

Piroskát felkérte már a vadász,
S amíg a valcer szól, csak rá vigyáz.
A nagyi csak ül és nagyon örül,
Hogy Piroska végre jó kézbe kerül.

Áll a bál és táncra vár a sok hajasbaba.
Ha arra jár egy kis lovag, ma nem lehet baja.
A valcer hangja szárnyra kel, kering a sok tüllruha,
És itt csak akkor lesz majd újra csend, ha szól a kakas szava.

Iluska itt újra párjára lel,
Hogy lépést ne tévesszen, nagyon figyel.
János vitéz a szemébe néz,
szerelmük oly édes, mint a méz.

Áll a bál és táncra vár a sok hajasbaba.
Ha arra jár egy kis lovag, ma nem lehet baja.
A valcer hangja szárnyra kel, kering a sok tüllruha,
És itt csak akkor lesz majd újra csend, ha szól a kakas szava.

Fiú: Jaj, de vicces, most úgy nézett ki, mintha szerelmesek lennénk egymásba.
Lány: **(szégyellősen)** Olyan hülye vagy. **(levetkőzik)** Csak játszottunk. Hát testvérek vagyunk.
Fiú: Akkor is olyan volt. Iluska, Iluska!
Lány: Ilyet nem akarok játszani!
Fiú: Akkor meg milyet?
Lány: Játsszunk kiségereset!
Fiú: De én már nem akarok megint kiségér lenni!
Lány: De miért nem?
Fiú: Mert mindig te vagy a cica, és bántasz.
Lány: Hát most győzzél te!
Fiú: De hogy tudna egy egér győzni a macska ellen?
Lány: Hogy mondjuk hős kiségér.
Fiú: Hős kiségér?
Lány: Igen. Ekkora bajusszal.
Fiú: **(nevet)** Az tök jó.
Lány: Na látod. Elmeséljem?
Fiú: Meséld el!

3.A HŐS KISEGÉR

Élt egyszer, élt a kamra sarka mélyén,
Élt egyszer, élt egy hős kiséger.
Hosszú farka volt és büszke nagy bajusza;
Bátor egy egér volt, ki senkitől se félt.
Kandúr Pandúr volt a kamra szörnyű őre,
Ki nem gatyázott ám, hogyha egeret talált.
Megfogta a tolvajt és jól gatyába rázta,
S megbibálta még a haját.
Nagy volt a csend, még cincogás se hallott,
Nagy volt a csend, ha a macska arra járt.

Éhezett nagyon a kamra szürke népe,
Összeült tehát a Nagy Egértanács.
Arról folyt a szó, hogy mit is kéne tenni,
Mikor lesz már újra a lyukakban kalács?
És ki legyen a főnök, ha végre harcba szállnak?
„Egy nagybajuszú kell, mert az tekintélyt mutat!”
„Legyen az vezér, kinek leghosszabb a bajsza,
az mutassa majd az utat!” (Cin, cin!)
Felkérték tehát a kamra sarka mélyén
A hosszú farkú, nagybajuszú hős egér urat.

Bősz cincogás és terv szerint megindult
A tejfölcsata és vajháború.
Sajtba harapott, ki elfáradt a harcban,
S a csacska macska tombolt, mert a tej ráborult.
A hős kiséger a Kandúr úrra támadt,
Összeakasztották végre bajszukat.
A hős kiséger most fél fogára sántít,
Ez maradt, mi őrzi harcukat.
Egy gyors támadással elűzték a macskát,
S a győzelemtől újra jó a hangulat.

Vándorútra kelt a kalács és a kolbász,
s megteltek újra az üres lyukak.
Az esti hangversenyre új ruhába bújtak
az egér mamák és az egér urak.
Kandúr Pandúr már csak messziről figyelhet,
becsapták előtte mind a kapukat.
Azóta az utcán kóborolva nyávog,
s szövetségeseik után kutat.
Ünnepelt a hős, s a farkával vezényelt,
kisdobost és üstdobost és pikulásokat,
trombitást és harsonást és cintányérokot,
s a kamra mélye visszhangozza cincogásukat.
Cin.

Lány: Hú, ez jó volt, ugye?
Fiú: Nagyon jó volt. Így szeretek kiséger lenni.
Lány: Akkor már nem is félsz, ugye?
Fiú: Egy hős kiséger nem fél semmitől!
Lány: Na látod!
Fiú: Hol van apa meg anya?
Lány: Jaj. Lementek a térre a bálba.
Fiú: De miért nincsenek itt?
Lány: Mert ünnepelnek.
Fiú: De én azt akarom, hogy itt legyenek.
Lány: Csak zavarnánk őket. **(titkot közöl)** Tudod a házassági évfordulókon mindig emlékeznek a lagzijukra, és megint szerelmesek egymásba.
Fiú: De én azt szeretem, ha együtt vagyunk.

Lány: Az tényleg szép, mikor együtt vagyunk. Meg amikor nagyiékkal is együtt vagyunk.
Fiú: Igen! Nagyiékkal is! Emlékszel a karácsonyra?
Lány: Persze, hogy emlékszem, azt hiszem, erre felnőttkoromban is emlékezni fogok.
Fiú: Játsszuk azt, hogy felnőttek vagyunk és meséld el!
Lány: **(kacéran)** Te nem tudnád elmesélni?
Fiú: De igen, de te olyan jól mesélsz.
Lány: Hát jó. Akkor figyelj. *(Felnőttnek öltözve mesélni kezd.)*

4.EGYÜTT A CSALÁD

Gyermekként, emlékszem, az volt a nagy esemény,
Télen, nagy hóban az igazi főnyeremény:
Amikor anyukám becsomagolt,
És a család elutazott,
S az állomáson már a nagy fogadott.

Mikor a nagypapa és a nagymama az asztalhoz leült,
Egy kis sütemény, hogy honnan nem tudom, de mindig előkerült.
A tányér körbejárt, és senki sem kiabált,
És végre együtt volt a család.

Gyermekként, emlékszem, az volt a nagy esemény,
Télen, nagy hóban az igazi főnyeremény:
Amikor anyukám becsomagolt,
És a család elutazott,
S az állomáson már a nagy fogadott.

Mikor a nagypapa és a nagymama a kályhához leült,
Hogy az apa sem volt túl jó gyerek, az mindig kiderült.
Az apukám hallgatott, az anyu jót mulatott,
S a kályha csöndesen duruzsolt.

Gyermekként, emlékszem, az volt a nagy esemény,
Télen, nagy hóban az igazi főnyeremény:
Amikor anyukám becsomagolt,
És a család elutazott,
S az állomáson már a nagy fogadott.

Mikor a nagypapa és a nagymama az ágyamra leült,
Egy mesetündér a szobánkon mindig átrepült.
A cirmos elvonult, és mindenki ágyba bújt,
S a család csendesesen elaludt.

Fiú: Kár, hogy csak nyáron megyünk a nagyiékhoz, meg karácsonykor. Pedig náluk tök jó lenni.
Lány: Neked minden „tök” jó! Miért mindig „tök” jó?
Fiú: **(nem érti)** Mert együtt vagyunk. Meg nem kiabálnak, ha rosszul nyomom a fogkrémet. Még apu is sokat mosolyog, többet mint máskor. És ez tök jó. Meg van ajándék.
Lány: **(sejtelmesen)** Ajándékot máskor is kapunk...

Fiú: Persze, húsvétkor, meg a télapótól, de ha nagyok leszünk, akkor már nem is.
 Lány: De akkor is fogunk még ajándékot kapni, ha nagyok leszünk.
 Fiú: Mikor?
 Lány: **(kacéran)** Na?
 Fiú: Nem tudom.
 Lány: Ajándékot meg tortát...
 Fiú: **(rájön, megörül)** Jaj! Ez tök jó! Holnap van a szülinapod! **(súgva)** Tőlem is kapsz ajándékot.
 Lány: Add ide most!
 Fiú: **(ő is akarja, csak nem meri)** De hát holnap van a szülinapod.
 Lány: De már éjjel van, és akkor az már a másik nap.
 Fiú: **(felcsillanó szemmel)** Tényleg?
 Lány: Persze! Éjfél van, és akkor másik nap van.
 Fiú: **(meggyőzve)** Akkor jó! **(felugrik, és valami szörnyű helyről előcibál egy nyomorult virágszálat)** Boldog szülinapot!
 Lány: **(nevet)** De hát ez a nagyszobai vázából van!
 Fiú: Persze. De tegnap azt mondtad, hogy tetszik, nem?
 Lány: Tényleg mondtam. Kösz. **(puszi)**
 Fiú: Tetszik?
 Lány: **(nevet)** Tetszik, de azért remélem, hogy anyuék nem a vázából adnak valamit, vagy mondjuk a hűtőszekrényből.
 Fiú: Miért, mit szeretnél?
 Lány: Az titok.
 Fiú: De akkor hogy tudják meg, ha titok?
 Lány: Apunak már mondtam, csak neked titok.
 Fiú: Ha neki mondtad, akkor már nem titok, mondd el nekem is!
 Lány: Akkor figyelj.

5.AZ ÉN PICI PACIM

Minden évben vár rám egy jó multság,
 Hogyha eljön a szülinapom.
 Most is tudom, mindenki arra vár,
 Hogy örüljek nagyon.
 De ha tőlem is megkérdenék,
 Mit kérek, mit is vegyenek,
 Nem mondhatnék mást nekik:
 Egy pónilóval lepjenek meg!
 Nincs szükségem egy olyan nagy pacira
 Elég volna egy icipici.
 Mert hogyha mégsem akar azonnal elindulni,
 Könnyebb lesz megtolni.

Tüzes széna kellene azt hiszem,
 Ha éhes lesz a pici paci.
 A kádat majd elkérem aputól,
 És abba' fogom tartani.
 A benzinkútnál már elmondtam
 Egy bácsinak, mit is akarok,

De biztos kicsit süket volt,
Mert ilyenről még sohasem hallott.
Kell még persze beszélni anyuval,
És ő sem lesz egy könnyű eset.
Ő mindig csak az új lakásról álmodik,
S a pici pacin jót nevet.

Kiváncsian kérdik az oviban,
Hogy honnan a pici paci?
Én meg majd boldogan mondom a gyerekeknek:
„Most vette az apuci!”
Az öcskös vár az ablaknál, hogy mikor indulunk,
S a Holdra is eljuthatunk, ha arra pacizunk.

Ha túlságosan nagy lesz a forgalom,
És nem tud menni a pici paci,
Egyszerűen a fülébe annyit súgok:
Szárnyat kell bontani.
És ő rögtön tudja, hogy mit tegyen,
Mert érti a gondolatomat.
Ha nagyon sürget sok dolog,
Átrepüljük a csúcsforgalmat!
A sok bácsi az autóból azt figyel,
Milyen ügyes ez a gyerek.
Nincs itt trükk, ha eljön a születésnapjuk,
Pici pacit kérjenek.

Ő rögtön tudja, hogy mit tegyen,
Mert érti a gondolatomat.
Ha nagyon sürget sok dolog,
Hát átrepüljük a csúcsforgalmat!
A sok bácsi az autóból azt figyel,
Milyen ügyes két kisgyerek.
Nincs itt trükk, ha eljön a születésnapjuk,
Pici pacit kérjenek.
Pici pacit kérjenek.
Pici pacit kérjenek.

Fiú: Fú, egy póni, az tényleg tök jó lenne. Engem is engednél rajta?
Lány: Ha jó leszel...
Fiú: **(megsértődik)** Miért? Te se vagy mindig jó! Tudod mit? Meg se kapod a pónit,
mert nem kelsz fel reggel rendesen!
Lány: **(megijed)** Ezt apu mondta?
Fiú: **(nevet)** Nem, ezt én mondtam.
Lány: **(megkönnyebbül)** Ja, az nem baj.
Fiú: És miért nem kelsz fel rendesen reggel?
Lány: Mert olyan jó az ágyban.
Fiú: De az oviban is jó.
Lány: Igen, de oda el kell menni. És addig buszozni kell.
Fiú: **(kelletlenül)** Meg fogat mosni.

Lány: Meg megenni szépen a reggelit!
 Fiú: Meg bekötni a cipőt.
 Lány: De jó lenne, ha közelebb lenne az ovi!
 Fiú: Az tök jó lenne! Mondjuk, ott, a nagyszobában! Csak belépnénk az ajtón, és ott lenne Irma néni!
 Lány: És akkor nem kellene olyan korán kelni!
 Fiú: És akkor a konyhában lenne az ebédlő az egész ovinak! **(elszomorodik)** Á, de ez úgyse lehet így!
 Lány: **(titokzatosan)** Miért ne? Csak el kell képzelni.
 Fiú: Micsoda?
 Lány: Például, ha elképzeled, hogy a Napnak keze van, akkor már lehet, hogy fel sem kell korán kelni.
 Fiú: Hogy lehet az?
 Lány: Írtam egy verset a reggelről meg a napocskáról. Érdekel?
 Fiú: Persze!

6.HA A NAPNAK

Ha a Napnak keze lenne,
 Minden reggel integetne.
 Ágyamból még fel se kelnék,
 Én is visszaintegetnék.
 De a Napnak nincsen keze, és nem integet.
 Nem is értem, hogyan fogja meg a kifliket.
 És ha egyszer vonatra száll, s az ablakon kinéz,
 A zsebkendőjét hogy fogja meg, ha nincsen nála kéz.

Ha a Napnak szája volna,
 Reggel velem ásítózna.
 Be nem állna ám a szája,
 Egyfolytában csak nótázna.
 De a Napnak nincsen szája, és nem is dalol.
 Nem is értem hogy' mos fogat, ha a mama szól.
 És ha este ágyba küldték, és már mese sincs,
 Az ásítását hogy csinálja, ha még szája sincs.

Ha a Napnak szeme volna,
 Nekem sokkal könnyebb volna,
 Addig soha fel nem sütné,
 Míg a szemem csukva lenne.
 De a Napnak nincsen szeme, és ez látható.
 Füle sincs, s az óracsőrgés így nem hallható.
 De ha nem látja, hogy felkelt a Nap, honnan tudja meg,
 Hogy itt a reggel, fel kell kelni? Na, ezt ki mondja meg?

Ha a Napnak Napja lenne,
 Egyik reggel fel se kelne.
 Felváltaná őt a társa,
 Ő meg mellém bújna az ágyba.

Fiú: Ez tök jó volt!
 Lány: Már megint „tök” jó! Irma néni is mondja, meg apu is, hogy ne mondd mindig azt, hogy „tök” jó!
 Fiú: Pedig tök jó mondani, hogy „tök jó”.
 Lány: De a felnőttek szerint csúnya.
 Fiú: És akkor mi van?
 Lány: Az, van, hogy szót kell fogadni! Meg hogy ami csúnya, az rossz.
 Fiú: A tökfőzelék, az rossz. De a spenót, az nekem például tök jó, pedig te nem szereted.
 Lány: És akkor mi van?
 Fiú: Az van, hogy ha válogatós vagy, akkor rossz vagy, és akkor sem kapsz a születésnapodra pónit.
 Lány: Miért, te talán olyan jó gyerek vagy?
 Fiú: **(pimaszul)** Igen!
 Lány: És amikor tegnap belenyaltál a baracklekvárba?
 Fiú: De az olyan finom!
 Lány: De nem szabad.
 Fiú: És akkor mi van?
 Lány: Az, hogy akkor rossz vagy.
 Fiú: Az kellene, hogy én mondhattam meg, hogy mi a rossz meg a jó, és akkor nagyon jó is tudnék lenni.
 Lány: Ez meg milyen butaság?
 Fiú: Nem butaság. Például te is megmondhatnád, hogy mikor kell kelni, és akkor te se lennél rossz utána.
 Lány: Ha én mondhatnám meg...?
 Fiú: Persze!
 Lány: Hú, ez tényleg tök jó.
 Fiú: **(felnevet)** Na látod! Figyelj csak!

7. EGY KOMISZ KÖLYÖK PANASZAI

Egy poharat, ha felrepítetek, nevetek,
 Mert csuda csuda csuda kitűnő multság,
 Ha szállni tud már.
 Persze sohase értem, mért rohannak oda hozzám,
 S mért vár rám büntetések sora, ha eltörik.

A szüleim, ha nem figyelnek, focizok,
 és csuda csuda csuda kitűnő kapufa
 egy ablakkeret.
 Persze sohase értem, mért olyan baj, ha megtudja
 Mindenki, azt, hogy üvegcsörgés a jel, ha gólt rúgok.

Pedig ha én mondhatnám végre meg,
 Hogy ki a rossz és ki a jó gyerek,
 A költők rólam írhatnák a verseiket.
 Mert ha én mondhatnám végre meg,
 Hogy ki a rossz és ki a jó gyerek,
 Énnálam nem találnál rendesebb gyereket.

Az anyukám, ha nincsen otthon, kiveszem
A csuda csuda csuda mutatós cipőjét,
Mit úgyse hord már.
Persze sohase értem, mért olyan baj, ha a sarka
Elhajlik, miközben messze száguld velem a mesecipő.

És azután, ha seprűnyélen rohanok,
mert csuda csuda csuda kitűnő mulatság,
egy kis lovaglás.
Persze sohase értem, jó atyámnak mi a fontos,
Mért nagy gond, ha olykor néhány ósdi váza felborul.

Pedig ha én mondhatnám végre meg,
Hogy ki a rossz és ki a jó gyerek,
A költők rólam írhatnák a verseiket.
Mert ha én mondhatnám végre meg,
Hogy ki a rossz és ki a jó gyerek,
Énnálam nem találnál rendesebb gyereket.

Szeretem, ha sűrű hó hull, az olyan
Csuda csuda csuda kitűnő mulatság,
Ha térdig ér már,
Persze sohase értem, hogyha nyáron nem esik a hó,
A dunnából mért nem szórható ki a sok hópehely.

Pedig ha én mondhatnám végre meg,
Hogy ki a rossz és ki a jó gyerek,
A költők rólam írhatnák a verseiket.
Mert ha én mondhatnám végre meg,
Hogy ki a rossz és ki a jó gyerek,
Énnálam nem találnál rendesebb gyereket.

Pedig ha én mondhatnám végre meg,
Hogy ki a rossz és ki a jó gyerek,
A költők rólam írhatnák a verseiket.
Mert ha én mondhatnám végre meg,
Hogy ki a rossz és ki a jó gyerek,
Énnálam nem találnál rendesebb gyereket.

Lány: Igazad van, ez tényleg jó lenne!
Fiú: Most például azt mondanánk, hogy az a jó gyerek, aki játszik!
Lány: Éjjel?
Fiú: Hát persze! Pont azért!
Lány: Ja, értem! Jó, játsszunk!
Fiú: Én vagyok a királyfi, és te meg a békalány, aki majd királylány lesz, jó?
Lány: Ez a mese nem úgy van! Királylány van benne, és az csókolja meg a békát!
Fiú: De én nem akarok megint béka lenni!
Lány: De így van a mese!
Fiú: Nem baj! Akkor se!
Lány: Akkor számoljuk ki!

Fiú: Jó, számoljuk! Ec, pec, kimehetsz, holnapután bejöhetsz, cénára, cinegére, ugorj cica az egérre, fuss!

A kiszámoló saját magára jön ki.

Lány: Te vagy a béka!

Fiú: Nem! Azt számoltuk, hogy én vagyok a királyfi!

Lány: Ez csalás! Mindig a békára számolunk!

Fiú: Jó, akkor még egyszer! Ec, pec, kimehetsz, holnapután bejöhetsz, cénára, cinegére, ugorj cica az egérre, fuss!

A kiszámoló megint saját magára jön ki, de látványosan átmutat a Lányra.

Lány: Rád jött ki! Ne csalj!

Fiú: Most rád jött ki, itt mutatom.

Lány: De csaltál!

Fiú: Nem is!

Lány: De igen! Csaló! Csaló! Nem játszom veled!

Fiú: *(begurul)* Hú, ha elkaplak, megbánod!

Kergetni kezd, de a lány ügyesebb. Mikor már majdnem sikerülne neki, a Lány rákiált:

Lány: Figyelj csak!

8.KISZÁMOLÓ

Ha a lábad bírja, érij utol, de én nagyon jól futok.
Így ha nem szaladsz, hát el se kapsz, csak annyit mondhatok.
A játékba könnyen beszállsz,
De lehet, hogy csak körbe jársz!
És hogyha elszédülünk,
Egy kicsit megpihenhetünk,
És egy mondókával, mit ismerünk,
Újra kezdjük:

*Egyedem begyedem tengertánc,
Hajdú sógor, mit kívánsz?
Nem kívánok egyebet,
Csak egy döglött verebet.
Anyám asszony megfogta,
Két oldalról pofozta,
Ide, oda, amoda,
Te vagy a fogó!*

Minden játék véget ér, és erre van egy biztos jel:
Ha arra kér a jó anyánk, akkor menni kell!
Hiszen eljött az este már,
Otthon ilyenkor áll a bál,
Hogy a fürdőkádba zsupsz,
És aztán hipp-hopp ágyba bújsz.
Itt a kiszámolás nem segít,
A hunyó csak te vagy.

Egyik napod borús lesz,
A másik ragyogó.
Egyik nap a hunyó vagy, a másik nap fogó.

És aztán indul újra a nap,
És minden nap egy tiszta lap,
Mert te még bárki is lehetsz,
Minden jelmezt felvehetsz,
De játék közben sose csalj,
Még játékból se tedd!

*Árkot ugrott egy ember,
Kitörött a lába.
Elvitték az orvoshoz,
Tegye kalodába.
Betették a kalodába,
szálka ment a bal lábába.
Inc, pinc, palapinty,
Te vagy odakint.*

Mert te még bárki is lehetsz,
Minden jelmezt felvehetsz,
De játék közben sose csalj,
Még játékból se tedd!

Mert te még bárki is lehetsz,
Minden jelmezt felvehetsz,
De játék közben sose csalj,
Még játékból se tedd!

Mert te még bárki is lehetsz,
Minden jelmezt felvehetsz,
De játék közben sose csalj,
Még játékból se tedd!

Fiú: **(kissé még duzzogva)** Jó, leszek béka, de nem akartam lenni. Béka... buááá...
Lány: De mondjuk ez lehet azért kedves béka.
Fiú: Nincs is kedves béka.
Lány: De mondjuk ez mégis az.
Fiú: Kedves béka... buááá...
Lány: De hát tudod, hogy van a mesében. A boszorkány átváltoztatja békává, mert irigyli, hogy olyan szép, meg daliás.
Fiú: De amikor már béka, akkor már nem szép, meg daliás, csak olyan buááá...
Lány: Ne csináld mindig azt, hogy buááá.
Fiú: Miért ne?
Lány: Mert az olyan buááá...
Fiú: Akkor mit csináljak?
Lány: Legyél béka.
Fiú: Buááá...
Lány: Hát ez így nem fog menni. Én nem tudok olyan királylány lenni, akinek megtetszik egy olyan béka, aki mindig azt mondja, hogy buááá.
Fiú: Akkor találj ki egy új mesét!
Lány: De mi nem tetszik neked a békában?
Fiú: Hát hogy hideg, meg csúszik, meg hogy legyet eszik. Buááá.

Lány: Ó azt szereti. Miért, neked nincs, amit szeretsz?
Fiú: De van.
Lány: Például?
Fiú: A sült krumpli.
Lány: De sült krumpli nincs a tóparton. Olyat mondjál, amit ehethetne egy béka és te is szereted.
Fiú: Málna...
Lány: **(kineveti)** Málna! Málnaevő béka!
Fiú: Te mondtad, hogy olyat mondjak, ami a tóparton van és szeretem. Nagyiéknál a tóparton van a málna is, meg a béka is! Buááá...
Lány: Jó. Legyen málna. Akkor mesélhetem az új mesét?
Fiú: Már kész?
Lány: Hát persze!
Fiú: Akkor meséld el!

9.BÉKAKIRÁLY

Béka király a tóparton ücsörögve
Keservesen azt brekegte: brekekeke, brekekeke ke.
„- Mindig csak a szűnyogszós és a békalencse főzelék.
Istenem, ha egyszer megint málnát ehethetnek!”

Málna király egy rút banyának nem engedte:
A királyfit a lányával megeskesse.
Málna király így lett akkor rusnya béka,
Mindenféle gólyanépnek szabad préda.

Álmaiban meg-megjelent
A gyönyörű Málnaföld.
Palotája a napsütésben
Csodás fényben tündökölt.
Hiába is gúnyolódtak,
Vagy kergették az emberek,
Arra várt, hogy egyszer végre
A szerencse ránevet.

A szomszéd ország királylánya megsajnálta,
Csókot nyomott Béka király brekekeke homlokára.
Béka király ugrott hármat, s csoda történt legott,
A rusnya béka azon nyomban királlyá változott.

Álmaiban meg-megjelent
A gyönyörű Málnaföld.
Palotája a napsütésben
Csodás fényben tündökölt.
Hiába is gúnyolódtak,
Vagy kergették az emberek,
Arra várt, hogy egyszer végre
A szerencse ránevet.

Brekekekekeke, brekekeke, kvák-kvák,
brekekekekeke, brekekeke, kvák-kvák,

Hiába is gúnyolódtak,
Vagy kergették az emberek,
Arra várt, hogy egyszer végre
A szerencse ránevet.

A tópartokon éjjelente ezért van zsvivaj.
Megpihenni sem lehet, olyan nagy ott a zaj.
Hisz minden béka király lenne, ez a vágya.
Várnak hát a csókos szájú királylányra.

Fiú: Na, ez így sokkal jobb volt!
Lány: Pedig még daliás meg szép se volt a békakirály!
Fiú: Nem is békakirály, hanem málnakirály!
Lány: Jó, málnakirály.
Fiú: Hát te találtad ki! De tök jó! Figyelj, és most a királyfi veszi el a királylányt, akit a málnakirály nem adott a boszorkány lányának, ugye?
Lány: Hát persze.
Fiú: Hú, micsoda buli lehet ott a málnásban!
Lány: Nemcsak a málnásban, hanem az egész tóban!
Fiú: Ott is?
Lány: Hát persze! A málnakirály nem feledkezhet meg a hú békácskákról, akik segítettek neki, amíg el volt varázsolva!
Fiú: Meg a halakról sem!
Lány: Igen! A halakról sem! Hát a harcsa őrizte a királyi várat a nagy bajuszával!
Fiú: A csuka volt a hadsereg parancsnoka!
Lány: Az a girnyó keszeg meg a könyvtáros!
Fiú: **(nevetve)** És a ponty volt a szakács, mert olyan nagy meg kövér!
Lány: **(ő is nevet)** És a kecsge tanította meg őket táncolni!
Fiú: Miért pont a kecsge... micsoda?
Lány: A kecsge! Mert az olyan kecses.
Fiú: Kecses kecsge? Ez tök jó!
Lány: És hajnalig mulatnak!
Fiú: Játsszuk el!
Lány: Jó! Játsszuk!

10.HALTWIST

Aggódott a halmama, hogy hol hál halleánya.
Harcsa Marcsa tárcsázott, hogy nem megy haza máma.
Keszeg Kázmér belebújt egy ezüstszínű zakóba,
Nem sajnálja halpénzét költeni a szabóra.

Mámorban úszik mindenki, ha megszólal a haltwist.
Lüktet a ritmus a kopoltyúkbán, zavaros lesz és felforr a víz.
Tart a nagy zsvivaj, szól a halricsaj, ha megszólal a haltwist,
Együtt cikáz a sok uszony, és szól a suba-duba hajnalig.

Kontyos ponty, a halporonty hatalmasat twistel.
Polip Pál, a százkarú nem twistel, csak viccel.
Jó apja a csukának egyfolytában háborog.
Akárhogyan vigyáz is, a csizmájába víz csorog.

Mámorban úszik mindenki, ha megszólal a haltwist.
Lüktet a ritmus a kopoltyúkbán, zavaros lesz és felforr a víz.
Tart a nagy zsvivaj, szól a halricsaj, ha megszólal a haltwist,
Együtt cikáz a sok uszony, és szól a suba-duba hajnalig.

Szokrát hány a csikóhal patáján a patkó.
Lakásában jól mutat a halpikkelyes padló.
A lepényhálnak nem ízlett a gazda almás lepénye,
Öregszik, és nem bír el mindent már az epéje.

Mámorban úszik mindenki, ha megszólal a haltwist.
Lüktet a ritmus a kopoltyúkbán, zavaros lesz és felforr a víz.
Tart a nagy zsvivaj, szól a halricsaj, ha megszólal a haltwist,
Együtt cikáz a sok uszony, és szól a suba-duba hajnalig.

Az új zenétől izgatottan ritmust ráz a rája,
Amióta megjelent, be nem áll a szája.
Megtalálta partnerét a hosszúorrú kecsege.
Azt lesi, hogy új partnere eszik-e vagy fecseg-e?

Mámorban úszik mindenki, ha megszólal a haltwist.
Lüktet a ritmus a kopoltyúkbán, zavaros lesz és felforr a víz.
Tart a nagy zsvivaj, szól a halricsaj, ha megszólal a haltwist,
Együtt cikáz a sok uszony, és szól a suba-duba-duba hajnalig

Fiú: **(láthatólag elálmosodott)** Ez nagyon jó volt...
Lány: Na, most mit játszunk?
Fiú: Anya és apa is hajnalig marad a bálban?
Lány: Nem tudom. Azt mondták, sietnek.
Fiú: De már régen elmentek.
Lány: Akkor biztos nemsokára jönnek.
Fiú: Akkor várjuk meg őket. **(ledől az ágyra)**
Lány: **(észreveszi, hogy az öcsi mindjárt elalszik)** Jó, várjuk. **(odalopózik és betakargatja az öccsét)**
Fiú: Nem alszom. **(de)**
Lány: Én sem.
Fiú: Akkor jó.
Lány: Nem fáradtál el?
Fiú: **(félálomban)** Nem.
Lány: Fogócskázunk?
Fiú: Buááá...
Lány: Szép álmokat.
Fiú: Mesélj.
Lány: Énekelek egy altatódalt, jó?
Fiú: Nem alszom.
Lány: Akkor nem énekelek.

Fiú: De.
Lány: Akkor figyelj.

11.BÚCSÚDAL

Estebédre szól a harang, a nap már éjt ígér.
Arany arca bíborra vált, s nyugovóra tér.
Térj meg csendes hajlékodba, az otthon hazavár.
A játék lassan véget ér, az időnk itt lejár.

Ötfogatos hintójával Illés jön eléd.
Éjszakára elhagyja az álmos földtekét.
Elröpít a messzeségbe, új utakra száll.
Éjkirálynő meseország kapujában áll.

Tündérlányok tündértáncot önfeledten lejtének.
Tündérkórus éneket zeng, szebbnél szebbeket.
Hajnalcsillag gyöngyhajukban, vállukon a hold, s a nap.
Csillogásuk elvakít, de szép emlék marad.

A jó dolgokat őrizd soká, a rosszat felejtse el!
Álmodj mindig jó tündérrel, a gonosz tűnjön el.
Holnap sok-sok vidámsággal várjon a világ.
Búcsúzóul annyit mondok: szép jó éjszakát!

A jó dolgokat őrizd soká, a rosszat felejtse el!
Álmodj mindig jó tündérrel, a gonosz tűnjön el.
Holnap sok-sok vidámsággal várjon a világ.
Búcsúzóul annyit mondok: szép jó éjszakát!
Búcsúzóul annyit mondok: szép jó éjszakát!
Búcsúzóul annyit mondok: szép jó éjszakát!

VÉGE